

Skalbe, Kārlis
Pazemīgas dvehseles

PG
9048
S5P38

Latvian Library

Karla Skalbes

Dasemigās dwehfeles

—o o o—

Dr. A. DORITSCH

Peterburgā, 1911

U. Gulbja apgādibā

ling

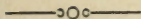
geschehen von Wiedig

21712 aK

Dr. A. DORITSCH

Karla Skalbes

Pafemigàs dwehfeles

Peterburgâ, 1911
A. Gulbja apgahdibâ

ling.

PG
9048
S5P38

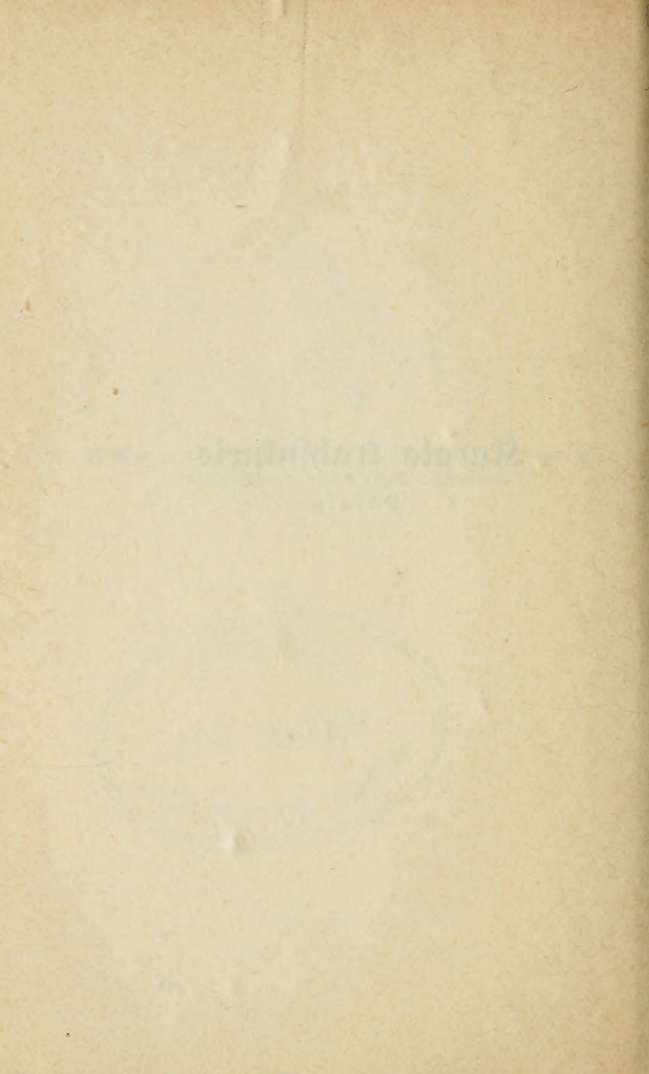
Drukats grahmatu drukatavâ „Baltika“, Slofâ, Zubras eelâ 7
Deenemſchanas weeta Rīgâ, Rarīa eelâ 27

I

Karaka trahinfuris

Pasaka

Eas bija toš laikus, kad wehl nepasina akmens-
oglu un wisur bij gaischas un mihlas firdis. Tad
debefis dšihwoja Deews ar šmaidoscho debesu drau-
dsibu un pilis waldija karali. Pilsehtās nebija tiš
daudš duhmu, kà tagad. Mahjas bija waska bruh-
numā, waj smilšchu dseltenumā. Gadi gahja winām
pahri ar šauli un twaiku un tās nosuhbeja tiš kluši,
kà pukes noseed. Wehšās akmena sehtās bij kluši
koka wahrsti. Pa wineem štaigaja weseli laudis.
Arweenu kaut kur bij kahds kupls koks un slaiķi
basnizu torni rahdija želu us debesim. In seme
daudseem bij kà kalna teka, kura pasuhd debeschos.

No teem laiķeem ir pašihstams šahsts par di-
weem behrneem, kuri debefis meklejuschi. Eas ir
tiš weens tahds šahsts. Winsch palizis kà pelets
akmena žirits, ko useet pagahjuscho laiku pelnos.
Toreis ari peeauguscheem bij tahdas neprahsta firdis
un tee mas ko isschkihrās no behrneem. Daudsi is-
gahja un pasuda bes wehsts debesu plaschumā.
Wezi laudis par to wehl scho balt' deen' šahsta wi-
sadus dihwainus nostahstus. Zif tur pateesibas, kas
to lai fin. Bet winu wahrdos ir kaut kas no tahla
šaules twaika. In naw brihnums: mahziba par
semes apakumu toreis nebij pašihstama un tahlumam
wehl nebij robeschu. Bet nu mehs esam eeslehgti
kà šilā dselsu gredsenā. Seme ir apaka un mehs
esam apaki, un it rihtu atgreeschamees pee tām pa-

ſchâm domam. Un ja wakarâ mums bij wehl tah-lums preeſchâ, tad rihâ eſam atkal uſ wezâm pehdam. Un tâ tas eet pehz negroſamâ apgreeſchanâs lifuma: kad no wakareem iſeet, tad no rih-teem pahrnahſ atpakat wezâ weetâ.

Bet toreis wehl waldija lihdſenums un lihdſenuma ſapni. Nebij tiſ tauſtama atgreeſchanâs. Un zilweks wehl nelihdſinajâs tſchuhſkai, kura ar ihg-numu koſch pate ſawâ aſtê . . .

* * *

Dee gadi ir tahli. Wini wiſ un ſkan tumſchâs wakara duhmakâs tiſ miſkſti un ſehri, kâ wara dehli, uſ kureem ſargſ, paſinodams ſauleſ reetu, domâs peefit ar oſola ahmurinu. Leekas, kâ buhtu klahſ galds wakara puſê: paſems leepu galds, ſahrti ſelta ſchihwi un ſtarp augſtâm wiſna kannam tur dreb maigâ kaſſu puke ruhta, dſihru ſpoſchumâ.

Tad pa kluſo krehſlas tiltu duzinadams pahreet maſſ pehrkonits. Schihwi ſkan un blahſmo. Rannas friht un drebedams galds nogrimſt tumſchâs mahkonu kaudſês. Wehl wiſna palteſ laiſtas uſ ehnu mehſteem. Raut kaſ leels un ſmagſ ir aiſſtahjees preeſchâ. Bet gaiſâ ir lauſtu ruhtu ſmarſcha. Un ta ir no wineem laiſteem . . .

* * *

Tad buhdas bij no ſarkana mahla. Juntus klahja rudſu ſalmeem, kuruſ leetus un wehſſch padarija raibuſ. Seenas flehpâs kâ ſem irbeſ ſpahrna. Sem ta paſcha jumta bij ari kuhts. Zilweki un lopi dſih-

woja turwâ draudšibâ. No istabas us kuhti bij durwis weenmehr walâ. Wafaros pa winâm raudsijâs gowju platâs, meerigâs peeres, us turâm wiſeja ſihmes tã iſlijuſchas mehneshizâs paltēs.

Un laudim bij platas ſahrtas ſejas, it tã tee par ilgu buhtu ſtatijuſchees wakara mehneshi. Wini wehl neſchſihra dſihwas buhtnes no nedſihwâm. Tumsa bij pilna garu, katrs katts pilns paſlehptas dſihwibas, tã aplahťs mahtes flehpiš. Wiſur, wiſur bij mahte un tai us zeleem pahrojâs, pihťſteja un raudaja. Un laudiš ſaprata wiſas baſiš. Wini ſaprata ari leetas, tas bij no dabas mehmas, waj ar gruhťu aiſſmaťumu, tã wehlš rudena wehjiſch. Wini ſarunajâs ar ſaweem lopeem un debesh ſpihdeťeem, ar mahla uhdenš kruhſi un adamo adatiu — behrns pamodees ſarunajâs ar ſawâm roťam un kashjam.

Un klonâ bij ſeens un ſalmi. Un ſeena ſmarſchâ peedſima daudſ ſkaiſtu teifu.

Bet pili bij ſeltš un ſudrabs un tur dſihwoja kehniniſch.

Wiſch mihleja ar ſeltu ſchuťtus ſwahrkus, pukes, uguni un ſmarſchas. Sihds pluhda pa wina plezeem un roťam, tã mihťſts plawas uhdenš. Siboschas ſelta pukes un loťani puhťi, daudſgalwaini, ſimťazaini lozijâs wina ſilo ſwahrkus paltēs.

Walſti waldija miniſtri. Ras aiſ wahrteem notita pilſeťtã, tas druwã un pee awju zirpjeem, to kehniniſch neſinaja. Wiſch paſina tiťai uguni un ſmarſchas. Wehl wiſch ſinaja, tã plawã ir pukes

un meschâ tuhktosch' swehru un putnu, fureem tas bij dsinees patak ar uswilktu lofu.

Winsch bija islutinatš, tà wisi karali. Un wisa walsti bij tikai weens weenigs zilweks, tas prata winam pa prahtam isdarit. Tas bija wina krahstuturis, wezs leitis, linu gaischeem mateem, tas garâm plahnâm schkipšnam glaudas gar wina iskaltuscheem waigeem. Un weenmehr, tad tas tuwojas karalim, us wina luhpam bij flus padewibas smaidš, masš gaischuminsch us wina waiga tur, tur mihksta matu schkeedra satifas ar denineem.

Kad winsch lehni faleezees nahza zaur istabam un sahlem, tad lehnina behrni — diwas maigas prinzešes, lehras winam salo swahrku schlehras, kuras nowilka us semi smagi selta isschuwumi. Kad behrnu rofas tà uhdens pukes to wilka atpakat, wina soli palika wehl lehnaki un winsch gahja tà ar dahrgu wihna traufu.

Pee lamina atlaidees ofola krehsla, sehdeja karalis, nolizis sawas masas kahjas, kuras tà mihleja meeru un gaismu — us nosuhbejuscham sudraba restem. Winsch bija nogrimis sapnos tà fila. Us wina krehsla lehnem bija isgreesis meschs, tur swehri bij apmalbijuschees kokos un sari sapinuschees ar brihnischkam uguns putna spalwam; dsihwas rudas saknes lozijas preezigas meschazuhkas ilknos. Tur pahr saknem behga strauts ar satu ehnu un karalis to dsirdeja sawos sapnos.

Pehz medibam waj dsihram winsch sehdeja sawa krehsla, tà fila schalka. Dsirdeja, tà lapsas rej, tà

faki puhſch un lahžits, ſepu ſihſdamš, ihd aiſ pa-
eglu truhma. Un kamina leefmās, tā ugunšſeedš
peetwihžis ſchuhpojāš daſchas galma damas ſmaids
un tſchufſteja oglēš: „Pluhž mani, pluhž!“ Daſchs
ſapniš uſdſirtſtija un paſuda duhmoš. Wehjſch bija
augſchā pee tſchihkſtoſcheem wehja gaileem, taš iſ-
laida wiſaš dſirtſtiš gaiſoš — wežaiš ſehješ.

Kad logā nodſiſa wakarš, nolaida ſmagoš da-
maſta preetſchkaruš un ſahleš winā galā tā ſelta
tulpe aiſdegāš ſweze, durwiš parahdijāš krahns-
furiš.

Rā arweenu wiſch nolaidāš uſ zeli pee karala
krehſla un paſneedſa uſ ſudraba ſchkihwoja ſahrtuš
preeſchu ſkaluš. Un ſweze ſeedeja wina dreboſchā
roſā un ſehninch nehma ſkaluš tā pahrphehſtuš pu-
kahuš, furi notezejuſchi ar maigu roſchu ſulu.

Kad leefma ſatiſāš ar ſkaleem, karala un wina
kalpa ſeja gaiſchi ſtahweja weena oſrai pretim, tā
diwi ſeedi, furi atdarāš nakti. Un liſāš, tā ugunš
pahreet karala pirtſtoš un aſiniš — — tā blaſmoja
wina roſaš.

Tad ſehninch patš eeliſa uguni notwehpuchāš
ſudraba reſtēš. Labāš ſtundāš wežaiš krahnsfuriš
ſagatawoja paſarkanaš elſſchnu ſchkilinaš un ka-
hdu ſauju ſauſu roſchu lapu.

Karališ liſa atneſt ſawuš ſelta kauſuš un kara-
leene nahža un noſehdāš ſilontaula krehſlā, tſchaut-
ſtedama ſawāš garāš drahnāš, tā gulbe ſawoš
garoš baltoš ſpahrnōš, furuš, kraſtā iſtahpuſe, ne-
ſpehji ſalozit.

Un kad klusi leesmoja elkschna ņchilinas, tur stahweja krahņturis un usmeta kahdu ņauju roschu lapu. Winsch bija ari dsehreena dewejs tahdos brihschos un pildija karala kausu. Wihns ņlane-dams greesās gar kausa malam ņarkanās rubina ņehdēs.

„Rā ņan muhsu aņinu ņehdes!“ ņehninsch teiza un ņehnineene nolaida ņawus garos plaktinus aistura blahsmā. Un klusu ņehninsch ņneedsa winai roku un to par jaunu ņadereja. Un leesmas aisdedsinaja un ņaweenoja winu pirkstus ar roschu uguni.

Wini tukņchoja ņawus kausus un kluseja dņilā reibumā.

Treschais bikeris bija krahņturim. Winsch weenigais drihtsteja dņert ar karali ņchahdās ņtundās. Krahņturis bija wina pirmais brunineeks. Un ņehninsch pats ar ņawu roku ņneedsa winam dņeramo trauku. Tad ari kalpa mehle palika mehmas un winsch nesinaja wairak tā nopuhstees, waj nosmeetees pee ņewis no dņilā reibuma. Tāt behrni tņchaloja pee ņehninu pahra kahjam, noreibuschi no uguns un medus, to krahņturis wineem atnesa ņihtara trauzinā.

Bet kad ņehninsch bij ņapihziis, kas arweenu notika pehz leelās walsts deenas, — winsch uņleedsa krahņturim: „Tagad dod man kaut to ņahbu!“

Un wezais atnesa ņlehpi ņatruhdejuschu noras praulu. Un ņamehr praulos pihtstedama pazehlās duhmains uguntina, karalim patika nodotees ņaihgunam un klusam lahstam. Bet uņtizamais kalps darija,

Ia karala seja pamafam nofkaidrojās weeglās fehrās. Wīnſch ſtahweja klah̄t un meta uguni wihtuſchuſ paegla ſarinuſ, kuri ſchwirkſtedami pahrwehrtās garās weeglās ſelta kēhdēs, behrſa ſchagarinuſ, kuruſ bij liziſ pluh̄tt pirmoſ pumpuroſ, tad pirmee rubeni ruh̄z. Wīnſch kaiſija wehl ſalaſ upenaju lapāſ, kurāſ bij eemaiſijiſ kah̄du norāſ ſahliti, to mehdſa ſaukt par tſchuh̄ſtu mehli, — tik dſehligi aſa un ſmalta bij wināſ ſmarſcha. Pats wīnſch gah̄ja to waſarā ſalaſit iſdeguſchāſ norāſ. Alſiniſ ſabaſſiteem pirkſteem wīnſch raka to lauķā no zeetāſ ſemeſ. Wina bij loti maſa un ar meſchonigu kautribu turejāſ ſawāſ ſmiltiſ . . . „Udatina, adatina, ar to eſ ſaſchuwu ſmarſchaſ,” krahſnkuriſ ſmaididamſ leelijāſ. Ur ſcho adatinu wīnſch beeſchi iſlahpija kēhnina ſaihgumu. — Tā upureja krahſnkuriſ deenu no deenāſ ſawam kungam un kēhnam, tā uſtizigſ preeſteriſ. Wīnſch prata labi ſawu amatu un ſinaja, kaſ karalim patih̄t.

Kad taſ deenam ſkreh̄jiſ pa meſcheem, nometa ſmagoſ medibu ſah̄bakuſ — noſaliſ waj ſlimſ, — krahſnkuriſ aiſtuh̄ra ſwetaināſ preeſchu ſch̄kilāſ un karaliſ iſweſelojāſ dſeedinoſchā ſweķu ſmarſchā.

Baltāſ ſeemaſ deenāſ wīnſch mih̄leja baltu behrſa malku un weeglu behrſa ſuh̄rumu. Kad no reibuma tam lipa ažiſ zeeti, wīnſch jutāſ apmaldijeeſ apſarmojuſchā birſē.

Dſih̄ru troſſni ſpraktſteja ſkalaſ egļu ſch̄kilāſ, tad karaliſ domaja par ſlawenām kaujam un medibam, kur bij bultam ſpreh̄gat.

Weza gada wakarâ dedsinaja filas ofola seekstas, tās dega ilgi pahri pušnaktij, lehni, kâ tumsa un šahpes.

* * *

Pili gaidija preeziga notikuma. Karaleene bij palituse lehnata un bahlaka. Gan wiši sinaja, ko wina flehpa sem šawām platām gulbes drahnām. Gaidija jauna kehnina.

Bet krahsnfuris melleja jauna koka un jaunās smarščas. Gandrihs it deenas winsch bij ostā un iswaizaja juhrneekus. Winsch pahrmelleja un islošnaja wišus kaktus us kuga, kâ ka daschš notureja winu par karata speegu — winsch mellejot aisleegtas prezes. Ruga laudiš klusām lahdejās un šolijās aislaust tam weenu kahju: ko te oschot.

Wezais aizinaja juhrneekus ari us pili. Tee isdsehra winām daudš wihna un peesplahwa wišus kaktus.

Bet kad tee bij eesiluschi, krahsnfuris šakta winus kaisligi ispraschnat par šweschām semem: kahdi tur koki, kahdas puķes? Juhrneeki stahstija, ko sinaja, bet wezais nebij apmeerinams. Nebij neweena koka, ka winsch nesinatu.

Un par wišeem filtu semju kokeem, kuras tee bij redsejuschi, winsch sinaja daudš wairak. Tur newareja ne apklaustees: kahda šula, kahda smaršcha, kwehle kahda, kahdi duhmi un kâ ogle luhst. Wezais teiza kâ teifu. Un juhrneeki peetuhkuschi raudsijās šawos bikeros.

Krahsnfuris aisdewa wineem dusmas. Waj winsch

toš tureja par behrneem, wežs galma ņchurķis!
Wini taķ ar bija kaut ko peedņihwojuschi. Un tee
ņahķa melst, ķas cenahķa prahtā: tahdi fokī un
tahdi fokī.

Bet meli bija par rupju un ņmarņham teem
truhķa wahrdu. Weķais ķlauņjās un kratija galwu.
Winu leeliba lehķa plati ķā warde un winsch teem
neņpehķa tizet.

„Naw, naw tahda fokā,” — winsch kratija
galwu.

„Rā naw! Un tad juhs gribat tahdu fokū, ķahdu
nemaņ naw,” — wini ņaņchutuschi ņita ar duhri uņ
galda, tā ķa daņchs bikeris ķrita un iņlaida linautā
ņawu ņahrto dwehņeli . . . Nu, meķlejeet wehl, ķas
jums paņaka to, ķa nemaņ naw!”

Bet krahņnfuris par jaunu pildija ķaufus un tee
iņņķķihrās draudņigi.

Iņbrautuschī juhras, ķugineeki atgreesās oņtā un
tee atneņa krahņnfurim iņķaltuschas needres un ņarus,
pahrsēetus ar juhras ņahlem. Un krahņnfuris par
to dema wineem bagatigi dņert, kaut gan eeguwums
bija maņs un wehl arweenu winsch nebij atradis, ko
meķleķa . . .

* * *

Kadibas bij laimigas un seme dabuja, ko gaidija.
Jauns ķehninsch, ņahrts ķā gleemeņits, ko juhra iņ-
neņuņe malā, guleķa mahtes palagos. Pili runaķa,
ķa winsch peedņimis ar kroni galwā, ar dimanta
ņobentinu pee gurneem — ķā ķehninam peederas.

Sahlēs bij dšihras. Krahņis sprehgaja egle un mihķstas egļu koflēs dšeedaja weselibu un slawu.

Bet karaleene ilgi newareja no gultas peezeltees. Winu mozija drudšis un breesmigi murgi. Baltais mahtes kambaris aī dahrša pils otrā galā, turā wišs bij no šilonķaula, elķķhna un tihra lina — tur ņelta ņchwihtrina kà tahla padebeņcha wihle, tur ņpogulits kà meņcha awots — wišs, kas bij radits meeram un atduņai, nu bija pilns breesmigu ķehmu. No ķakteem lihda laukā netihri ņpalwaini purni, lozijas un ņmeħjās reebigi. Beesluhpaini! — Speedās pee gultas un ķahri tauņtija winas behrnu un tņķuķņteja un bliņinaja azis — auņis ņchwahķņteja, iņtaba bija pilna kà weħja . . . Un ķad ta eemiga, ņķaiņts jauneklis ņehdeja pee winas ķahjam un ņķatijas winā noķauta jehra azim, lehns un ņmagš, kà miris uhdens. Wina newareja paķuņtetees un zeta galos tai bij breesmigas bailes. Pamodusēs, wina ķleedņa, ķa prinzis noķauts. Nelihdņeja winai rahdit jaunpeedņimuņcho, kà roņchu ķahpurinu tihra lina lapās — eemiguņe, ta ņapnoja to paņchu ņapni.

Tur bija dakteri, kas augņti mahziti. Dee gudroja ņķhā un tā. Sildija un ņaldeja, bet neķas nelihdņeja. Karaleene iņdila kà ehna. Ķau domaja, ķa nebuhs wairs dšihwotaja. Un galma ņelķķalim jau ķluņam bija dots mehrs preekņķ ņahrķa.

* * *

Leelā nemeerā krahņfuris ņtaigaja pa malkas pa-grabu un žilaja pagalites. Un neņinaja, kuru nemt.

Winas wišas ņildija labi, bet nešin waj wareja aiš-
dšiht tumšchoš nahweš murguš.

Winsch ņtaigaja pa kluseem ņmilņchu peebehrteem
gangeem un duņmigi iņņwaidija ņchkilas. Beidsot
winsch uņgahja kahta kaktā ņauņu ņchagaru naņtu,
kura bij paħrņeeta iņbahluņchām juħras ņahlem.
Eudrabpeleki kozini, ņaklahwuņchees zits pee zita.
Eho naņtu krahņfuris bij atradis kahta kuga puikas
pagalwi, ta bija derejuņe ņehnam par galwas ņpil-
wenu. Winsch bij atņtahjis pagalwja weeta ņelta
gabalu un paħrneņis naņtu ņawā pagraba. Tas bija
kahta Indijas kots, kuram nebij wahrda tās ņemes
waloda. Winsch ņauza to par ņaldo kozinu, par
ņeena ņahliti, bet wehl nebij uņminejis wina noņau-
kumu. Pahrlauņa ņarinu, — luhsums bij ņarkans,
ka kirschu kaulinsch. No wina nahza dņeedinoņcha
ņmarņcha.

Krahņfuris panehma malkas naņtu un uņ pirkņtu
galeem, ņlehp damees eegahja karaleenes kambari.

Karaleene guleja augņtu baltos palagos un mur-
goja. Uzis wala, bet eenahzeja neredņeja. Iņbah-
luņe ka ņahle ta drebeja ņem palaga un ņkatijas
greesos. Alpkaltuņchās luhpas nedņirdami kuņtejas;
tai nebij wairs ņpehta ne kleeht, ne parunat.

Alņ marmora galdina wehņa linautā bij ņudraba
ņpains ar ledu. Ledus gabals kuņa un ņadila klusos
pileenos. Ta kuņa karaleenes dņihwiba . . .

Krahņfuris aiņdedņinaja ņarus. Iņtabā ņanahza
miħņti duħmu gredņeni. Greesās ap karaleenes
gultu, nolaidās winai uņ plakņtineem un iņpluhda

dseedinoschâ smarschâ. Pasuda seenas, spogula mirdja, feltš un sudrabs. Istaba palika balta, kà weegls sneega mahkulits, kò rihta wehjsch pazehlis no ahbelu fara. Winâ pasuda leischa bahlâ feja. Wina baltos matos khràs mihktas duhmu spro-dsinas. Winsch kratija galwu un uš pirkstu galeem pazehlees puhta winas prom uš karaleenes gultu un ispluhda klusâ smaidâ, kà balts duhmu garš. Winsch buhtu ispuhtis tã samu dwehšeli, ja ar to waretu glabht karaleenes dšihwibu . . .

Krahfnuris klausijās . . . Karaleene nopuhtās gari zaur duhmeem un, kà rahdijās, eemiga. Tif klusi kà nahzīs, winsch atstahja gulamkambari.

* *

No tās deenas karaleene sahka isweselotees. Krahfnuris bij diwlahrt klusš no preeka. Rihtos kchninsch nu wairš nedširdeja wina garo, gruhto šolu un pamodās tĩtai tad, kad wezais jau ilgi bij stahwejis pee gultas un uš winu meegâ štatijees. (Leitis bij ari karala modinatajās). Winsch staigaja nu tif weegli, kà eenahza kchnina rihta šapnos. No ta laika kchninsch wehl wairak winu eemihšoja, kaut gan wezais neweenam neka nebij teizīs un glabaja samu kōzina noslehpumu kà dahrgu dimantu . . .

* *

Un pili atkal sahktās dšihras, peeschu trošnis, trauku škana. Kofles dseedaja atkal wišās sahles. Ur katru deenu tās eedseedajās wairak škanu šal-

dumā. Un neweenam neapnīa winās kļausītees: —
brunīneeki un dahmas bij gatavi brīst winās, tā
filu juhru — —

Bet nahwe bij nogaidījuse tikai laiku. Rahdā nakti
atstaneja breesmu jwanš. Semē bij eelauses
eenaidneeks. Pilsehta dega. Ulp pili stahweja jweschi
kara pulki tā muhri.

Karalis par daudš bija nodeweess dīhram un
sapneem. Karakalpi neprata wairš schēphu mēst,
un eenaidneeks toš apkahwa leelos pulkos.

Kad pils jau dega un nekās wairš nebija glahb-
jams, brunīneeki ismīsumā metās paschi uš saweem
schēhpeem. Un galma jaunawas nogahsās no
augsteem pils logeem dihti sawos dīhru apgehrbos.
Karalis frita. Karaleene nogahsās lihds ar sawām
jaunawam. Winu garās drahnas wehl ilgi rinkoja
uš uhdens.

Da slepeni dahrsa tetu krahņturim gadijās is-
behgt. Pee kruktim tas tureja prinzi, ko karaleene
bij atstahjuse wina rotās . . . Ugunšgrehta blahsma
zauru nakti apgaišmoja wina zelu.

Rihtā behgliš isnahza uš lauka. Tur winu šatifa
šrotaji, kas maldijās apkahrt dedšinadami. Tee is-
rahwa winam behrnu no rotam un wezais kalps
noleeza galwu, gaididams nahwes šiteena. Bet
šrotajeem bij prahdā issmeekls. Tee norahwa krahņ-
turim selta isschuwumus, saplosija winam drehbes
— tai deenā bij leels wehjsch — un palaida walā
weenās lupatās. — Ne, kamdehl nokaut? Tahds
karala kalps wehl warot eet meščā putnus baidit.

*

*

*

Nu winam bij atnemts wišs. Winsch gahja beš fahdām domam uš preekschu un wehjšch ahrdija wina šfrandas. Winsch bij tiš nowahrdšis un palaists weenigi wehjam par preeku.

Reiļ winsch nonahza pee leela mešcha un tika uš fahda zela, pa furu ņeena wešums bija gahjis. Pee ņoku pašarem bij peeķehruščās ņeena ņahlites. Un krahņturis, ņā eeradis, lašija winas kopā. Winsch ņpeeda pee kruhtim iškaltuščos ņeedus un ņkatijās winu išdšifušchās ņejās, ņā ņawās ņahpēs. Tur bija wišadi ņeedi, apdeguščās ahbolina galwinas, išbahluščās ņmilgas un lapas, un no wineem nahza ņagrušču ņahpju elpa. Winsch peeplidija ar teem ņawas šfrandas un lišās ņaut ņo daram, ņo meļejam . . . Roši palika augštaki un tumščaki: winsch gahja arweenu dšitak meščā eekščā.

Tur meščā bij weens namš, — durwiš walā.

Krahņturis atrada ogles un plakanu akmeni, uš fura aišmaldijees medneeks bij gatawojis ņew lau-nagu. Winsch nošehdās pee pawarda un ņahķa ruščinat pelnoš. Tur eegailejās wehl daščas ogles. Winsch nehma ņteebruš un ņahles un ņā eeradis, laišija pawardā. Weegla duhmu štruhķla paķehlās no akmena un lihda ahra pa durwu palodam. We-zais škatijās winā un domaja; „Ķam, ķam es dedšinu šcho ņeedu? Māns ķaralis ir noķauts, prinzi aišņeša laupitaji. ņeweena naw, ķam upuret. — Es wehl neķad weens neešmu ņehdejis pee pawarda . . .“

Winsch redseja, kà duhmi tinàs zaur preeſchu ſaraneem ſchubureem un mekleدامس ſtatijàs uſ augſchu.

* *

Krahņfura naw wairš namâ. Winsch ir glušchi apmaldijees meſchâ. Uliſ tokeem un lapam winsch en ſewi paſaudejis un palizis beſ prahta. Winsch auſch ſaru un oſch un meklè ſmarſchaš. Nem augſchâ wiſu, kaš deg un ſmarſcho. Pukeš un lapas, dat ſakneš winsch atrod un iſroſ. Elſchņa pumpurus, wehrſa zeekuriſchuš un laſda ſeedu pakaruš, — wiſu to winsch ſadedſina ſawâ deenâ. Bet ugunſkuru nu winsch kur ſtrauta malâ ſem egleš. De rihta ſilumâ winam leekas, ka kaħdš ſtaigâ. Taš ſchkir ſaruš kà wehſma, un krahņfuris juht wina ſoluš kà augſchâ, kà upeš malâ, kur pukeš pakuſtas un ſaule loka pa wiſneem ſelta audeklu.

Winsch triht zeloš pee ſawa ugunſkura, ſkatas uſ augſchu zaur ſareem un runâ kaunedameeš un pee-ſuhgdams: „Kungš, neſkateeš, ka eš tit netihrš un nabagš eſmu. Manas drehbeš ſaplehſa laupitaji. Kungš, neſkateeš, ka man naw upura aſmena. Eš ſadedſinu tew labako, to meſchâ atrodu.“

Ur to runâ wezais kałpš? Waj winsch ir ahr-prahtigš, waj atradiš karali?

II

Nabaga bramins

Indeeschu teika

Reiſ dſihwoja bramins. Starp klintim ſchaurà un akménainà eelejâ bij wina riſſu laukš, wina buhda un palma, kuraš ehnâ taš ſehdeja. Kad ehrgliš laidāš no kalneem, taš redſeja arweenu to paſchu: buhdu, palmu, akmenuš un dirvu žilweku ehnaš. Winſch labi eewehroja wiſaš akmenu ſpraugāš un ſinaja, ka pat peleš nedſihwo ſchai lejâ, jo riſa te iſauga pahraſ maſ. Bet bramins neraiſejaš ne par ko un ſehdeja laimigš ſem ſawaš palmaš. Uguſchâ bij debešš un ſaule un nekaš winam nekrita uſ galwaš, iſnemot leetuš pileš, kuraš atneſa reti padebeſchi. Kad ažiš bij karſtaš no luhgſchanām, winſch atſeđſa galwu un gaidija raſaš. Un winam bij wiſš, ko winſch wehlejaš: gaiſma un raſa un meerš.

Starp wina ſirdi un debeſim bij wairš tiſ weena ehna: wina ſeewa. Braminu wairš netraužeja ne manta, ne godš. No wiſa atſwabinajeeš, taš atdewaš gaiſmai. Winam newajadſeja wairš ne alaš rakſt, ne klinti eemuhret ſewi, kà to darija muhki un ſwehtee. Winſch nebij ne muhšš, ne ſwehtaiš. Winſch tiſai gribeja tiſt tuwaſ ſaulei. Bet wina ſirdš bij brihwa tiſai tiſ ilgi, kamehr ſeewa nebij uſlituſi tai ſawaš maſaš rotāš. Winaš rotāš bij tiſdaudš ruhpu un nemeera, ka bramina ſirdš palita nemeeriga un maſa.

„No tu ſlinto no ſauleš lihđš ſaulei? Eš, ſcho-

riht, grahbdama rihfu, jau wahzelei atradu dibe
Buhtu usrakstijis lahdu pamahzibu un nogahjis p
maharadschà."

Bramins rakstija desmit gudribas un gahja p
maharadschà. Maharadschà winu apdahwinaja
rihfu un augleem.

"Ko tu slinko no faules lihds faulei? Man
drahnâs ir robi. Raksti luhgschanu un ej pee m
haradschà."

Bramins rakstija luhgschanu un gahja pee mah
radschà.

Maharadschà dewa winam drahnas un dahre
audeslu.

"Redsi, zît skaitis ir mans masais pirkstins
Winam gribas gredsentina. Re, nadsinsch see
winsch gaida dahwanu. Raksti luhgschanu un
pee maharadschà," wina luhdsja peeglausdamas.

Bramins fanehma rokâs winas bruhno galw
„Waj tu esi lahzits, bruhns skudru lahzits?
rihta tu nogulstees us skudru tafa un issteep san
sarkano mehliiti pehz saldâm skudram. Un tu gri
lai es atdodu sawus sapnus par tawâm skudram

„Waj tadehl tew paliks masak luhgschanu u
dseefmu?"

„Skaitis ir pluhkts lotosa seeds, skaitats schu
pojas atwarâ; skaitis ir isrunats wahrds, skaita
winsch manos sapnos. Tadehl tik gruhti runat u
tik saldi klusu zeeft. Sneeds man roku, lai run
faule un firds."

Bet wina nesaprata, to runaja nabaga bramina
rds.

Winsch statijas tai azis, kuras mainija trahsu
juhra, ta gribedams uswaret un sawaldit winas
emeerigo dwehseli: „Es esmu nabaga bramins.
Man nawa ne kara pulku, ne wehrgu, to dsiht pehz
rupijuma un dahrgam mantam. Ja mehs gribam
alikt bagati, mums jaskatas us zitu puši. Mums
eeder saule un firds. Man peeder tawa, tew pee-
er mana.“

„Ram man tawa firds, tad man jadsihwo ta
badsei.“

„Manâ firdi ir wisi tee wahrdi, par kureem ma-
haradschâ dod dahwanas. Mahzees turet rofas ta,
trejrozis Buda un paleez bagata, ta es. Kad es
azetu rofas us augschu, wisas ruhpes nokriht no
winam un es atlaujos gaismai un meeram. Un
una tik saule un firds. Mahz, es teitschu tew sawu
mihlato luhgschanu.“

Bet wina nedewa braminam meera. Winsch
akstija sawu mihlato luhgschanu un aisnesa to pee-
haradschâ tautas swebtkos.

Maharadschâ atlaida winu ar bagatam dahwa-
am. Winsch atdsina lejâ diwpadsmi smagi ap-
rautus ehseus ar augleem, drahnem un seltu.

„Nem scho mantu. Es tew zitas nespehju dot.
Tu esi dsimusi pariija un netad ar mani nepaliksi
bagata.“ „Es negribu palikt nabags ar tewi,
winsch flusiba domaja un wakarâ taisijās zelā.

Pa ſchauru klinschu taku winsch takpa uſ augſchu, un nakts uſ zela winam kaiſija ſwaigsneſ. Rihtâ winsch iſnahza gaiſchâ klajumâ. Wiſapſahrt uhdeni ſchalza, no kalneem nahkdami un wilniſ pahr wilni mirdſeja aiſejot. Winsch bija uſ lauta weenſ, un dſihweſ ehna wairſ neſtahjâſ ſaulei preeſchâ. Wina takjaſ ſaldi tirpa uſ ſemeſ. Râ no torna augſtuma winsch redſeja, kâ ſchketinaſ ſem wina beſgaliba: wilniſ aiſ wilna. Winu pahrnehma maigſ ſchehlumſ. Winam gribejaſ kriſt zeloſ un raudat ſchâſ warenibaſ preeſchâ: waj par dſihwi, kura tiſ pahr-ejoſcha, waj par zilweku, kurſch bija tiſ maſſ.

Watârâ winsch bija beſ pajumta. Maldidameeſ pa tumſu, winsch nonahza pee kapſehtâſ. Nakts melnumâ drebeja uguntina. Braminſ eegahja kapſehtâ, redſ: uſ ſmilſchu kaudſeſ guſ mironiſ, ne ſchkirſta, ne palagſ klahſtſ. Uguntina deg, bet ne-weena naw.

„Nabaga zilwekſ! Neweena naw, kaſ tew no-ſkaita luhgſchanu garai naktij.“

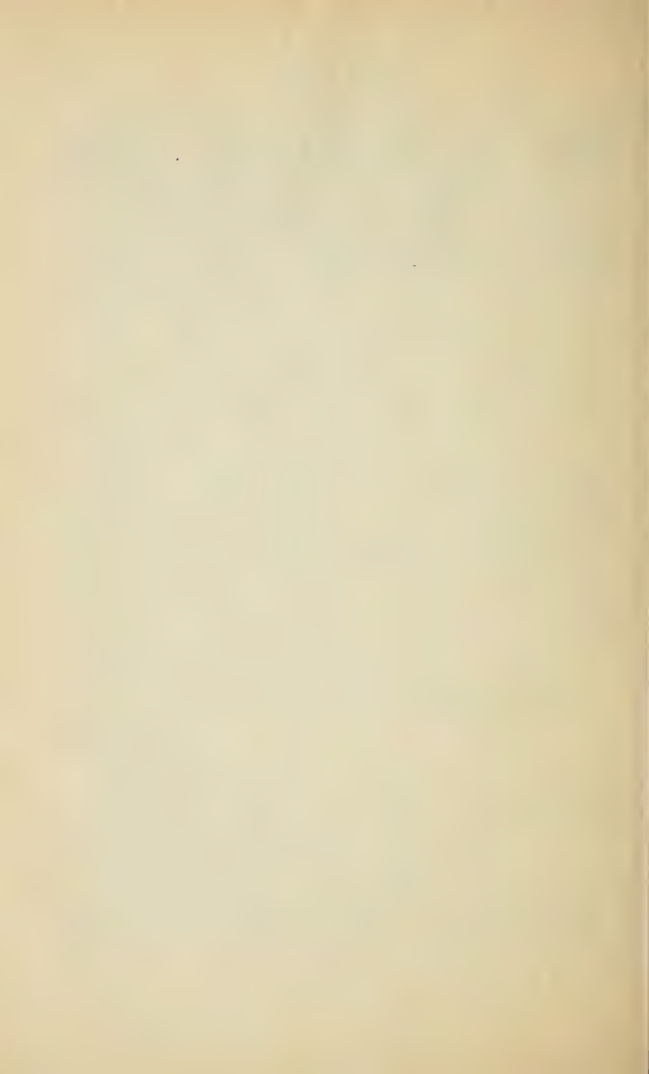
Winsch nometâſ zeloſ un nenojauſti, neſinami nahza wahrdi.

Tumſâ gaudoja ſchakâlſ.

„Nabaga zilwekſ. Zik weeſu reiſ nebija tawâ namâ. Un ſchonakt pee tewiſ naw neweena. Labi, ſchonakt eſ buhſchu pee tewiſ par weeſi.“

Winsch noſehdâſ uſ kapa aſmena un atrada pee takjam ſudraba ſtabuliti. Nakti kawedamſ, winsch ſakta puhſt. Tad no Aliffauleſ, no Indraſ walſtſ

nolaidās lejā ūstas ūeemas ar ūelta augteem.
Winas nehma ūawās rotās bramina noguruūcho
galwu un ūneedsa winam mirdsoūchoū auglūs. Un
nabaga bramins apūampa maigās ūapnu ūeemas un
meelojās pee winām, tā pee ūaldām ahbelem. Un
aismirūa ūemes mihlu un ūahpes.

III

Derwischs

Es loti mihlu wezuš pilšehtas dahršuš. In nam
nemas joks, ka meščâ neredš fokū — tãpat kã
puhli zilwefu. Meščâ juht tikai mešču, kã juhru,
kura tewi pahrflahj, kã fara pulku, kursch eerotscheem
schwadsot dodas kaujã. Bet es te newaru ne eerau-
dsit, ne eemihlet atsewischku fokū, kã pulkã saldatinu.
Es tapehž mihlu parfus. Starp glešnãm plawinam
te parahdas katrs fokš ar sawu sawadibu. In kad
zaur dahršu pluhda weenmufigi raiba kaušču
straume, tad fokī man arweenu bij tuwaki, nekã
zilwefi.

Es esmu dšihwojis šweščãs pilšehtãs un ar sa-
wãm domam, sapneem un warbuht ari ruhpeem
klejojis pa dahrseem, kuru wairš neredsešču. Daschs
fokš man tur palizis tik mihlich, ka es šateekotees
to waretu ušrunat: „Tu mihlais, labais fokš!“
Es tikai brihnos, tapehž tik šweščha man Riga un
Wehrmana dahršs. Ejot zaur wiņu, mani pawada
kahda šweščha, lipiga un netihra šajuhta. Rã lihms
ta pahrwelkas man pahr azim un aplipina wišas
manas juhtas. Tãs paleek šlimigi trulas un nede-
rigas, kã muščas kahjas, kuras ta notaišijusi ar
klišteri. Es juhtu wiņu kã twanã, un wišs ir
tik šweščs un tahls. Es redsu fokus plateem no-
laisiteem sareem, bet tee man isleekas nedšihwi kã
dekorazija un apžirptã šahle man ir tikai šalsch
planķums, tapat kã krahša uš sehtas. In man

eenahf prahtâ, ka mehs redsam ar firdi un ne tifai ar azim. Sirds it kâ baidas usnemt scho aptahrti, schos laudis un tapehz azis rahda sweschas un nedsihwas ainas. Bes manas sinas firds winas atraida, tapehz tās tif nepatihkami usbahfigas, kâ sapni pušmeegâ. Prahts newar winâ ne cedsihwotees, ne eemigt: winas tifai trauzè, bahsdamas preekschâ ko sweschu, nesaprotamu kâ murgu.

Es neefnu Wehrmana dahrfa zeenitajs, bet ja man pee wakara gadas buht pilsehtâ, es labpraht nostagaju lihds tam fokam, sem kura wasarâ mehds sehdet mans draugs, glesnotajs Waiwarš. Nesinu, kapehz es sewischki atzeros kahdu rudena deenu, kuru mehs pawadijâm kopâ, flejodami pa dahrfsu un eelam. Wina bija tahda pate faila, kâ wisas zitas. Man wina atminâ tifai tapehz, ka mehs eeraudsijâm un sapratâm winas failumu. Ta lehtâ burwiba, ar kahdu eet garâm ifdeena, kâ seeweete, kura diwâm, trim lentâm padara jaunu sawu nodiluscho apgehrbu — muhs wairs nepeewihla. No kokeem krita lapas, un rudena bahlumâ mums parahdijās failâ Rigas dwehsele.

Es atzeros fatru neefu, fatru wahrdu, ko mehs runajâm: tâpat kâ leelafee notikumi mums paleef atminâ tee klusee brihschi, kad dsihwe pazel mastu un mehs dabujam eefstatitees winas sejâ. Schee brihschi muhs satrizina, kâ asa taures stana ais turgus balagana preekschkara, us kura mehs esam apluhkojuschi kahdu neezigu sihmejumu. Tad mehs finam, ka stahwam aissegtas turgus buhdas preekschâ,

turâ brehž ehseļi un klauni sagatawo šawuš nūmuruš.

* * *

Es eepašinos ar Waiwaru „Jaunâ Teatri“, taħdâ no teem Dramatiskeem wafareem, uš kureem šanahf pušplaufuščaiš, pušwihtuščaiš Rigaš seedš: gimnašisteš, kuru sejaš grojaš wairaf nekâ šauleš pufeš, študenti — „meščoni“, kuri drušku interesejaš par politiku, nomalu akteeri gareem ellaineem mateem un pahrš awišču rezensentu, ap kureem starpbrihščoš ša-lašaš pulziņšč diletantu, pahrrunat jaunakoš mahķilaš notikumuš.

Kad šahlē šakta nokahrtot krehsluš preešč dejaš, es šatikoš ar Waiwaru taħdâ pulzinâ un mani ar winu eepašihštinaja. „Waj juhš palikšeet uš deju?“ es winam jautaju — frasu, taħda pirmâ brihdi gadijaš. Wiašč wakširdigi eefmehjaš un teiza: „Buhtu paliziš, bet neefmu glušči droščš uš taħjam: efmu glušči beš solem.“

Mans jautajums bij tiš pawirščš, un wina atbilde tiš firšniga un atflahta, ka Waiwars man uš reiseš tapa tuwš. Pelekoš nodilučšoš lihdiš šaklam aispogatoš šwarkoš, tumschu bahršdinu, kura flehpa ironišku šmaidu, wiašč šahweja garâš šekanâš kamaščâš, atleekteem purneem un kustejaš tiš apdomigi, kâ jau dejotajš beš solem. Un taš bij labakais no muhfu jauneem glesnotajeem, kuri wehl rakštija šawu wahrdu pa latwiški, kura bruħnâš mešča upiteš, dšeltēni-peleķâš noras, šila kapšehtinas

pelekeem fakrituscheem frusteem dseltenâ smilti, pahr fureem pazelas jauni sehrmuſſchi, smageem oranschu farkaneem ogu tschemeem — bij wiſeem palikuschas mihlas. Dit mihlas, ka winſch ſawâ iſſtahdê tâs pahrdewa uſ iſmaſſu turigam latweeſchu nama mahtem un tautiſkeem daktereem par diwdesmit rublu gabalâ.

Pehz iſſtahdes winſch ſahdâ tumſchâ frodſinâ uſ Surworowa eelaſ iſmaſſaja ſaweem draugeem alu un puſdeenas; bij gadijumi pat, ka wini ſehdeja frodſina ſehtâ, ſemâ, bruhnâ lapenê, runaja un dſeedaja un ſaule zaur ſkalu pinumu ſpihdeja tumſchi ſalâs pudelêſ un ſaſarkuſchâs ſejâs.

Tad Waiwarſ klejoja atkal weenſ patſ un beeſchi ween beſ ſolem. Winu arweenu wareja ſatitt „Nopuhtu alejâ“, ſahdâ nomalâ Wehrmana dahrſa ſtuhri, tur ſem klufeem ſokeem ſehd ſtrahdneeki beſ darba, dſejneeki beſ wahrda un wiſadi ſihkti un noſpeeſti laudiſ, kuri uſ galwenam alejam newar rahditeeſ, waj tadehl, ka winu drahnas pahraf nodiluſchas, waj tadehl ka winoſ paſchoſ wairſ naw tâs neſaunigaſ paſchpeetizibaſ, ar ſahdu tur ſtaiga. Tur ſalaſaſ wiſi, kaſ iſmeſti aiſ leelaſ dſihweſ wahrteem un neſpehj wairaf, ka titai klui klauſſinat un nopuhteeſ. Waiwaram ar wina dahwanam gan te newajadſetu atraſteeſ. Bet winam pawiaſam nebij dſihweſ praſchanaſ. Beedri ar maſakam ſpehjam eenehma peeſlahjigaſ ſihmeſchanaſ ſkolo-taju weetaſ, pee wineem greeſâſ ar daſchadeem darbeem. Teem bija ſtahwokliſ ſabeedribâ, tai

pilsoniskâ sabeedribâ, fur mehro wehl katru pehz jostas mehra, fur zilweka wehrtiba zelas tikai tahdâ mehrâ, tahdâ aug wina mehnescha eenahkumi. Tee gahja schai sabeedribai wisur lihdj, prata wisur bahstees preefschâ un sewi isweizigi rekomandet. Waiwars bij tikai nelaimigs krahju dsejneeks, sapnotajs, kursch behga no dshwes wezu namu un toku ehnâ. Wina dwehfele mefleja neaprobeshotas swabadibas. Winsch neprata isweizigi laipot starp sewi un ziteem un tadehl turejâs no wisa nomalâ. Tapehz winam patika „Nopuhtu alejâ“, fur redseja tikai klusas, neusbahsigas, sewi nogrimuschas zeeteju sejas.

Waiwars pawisam neprata tumotees tai pilsoniskai sabeedribai, kura wareja winam sneegt kaut kahdus ahrejus panahkumus. Balts krahdsinsch, melns swahrts, lehta krahsa tur beeschi swer wairak, nekâ nopeetns talants. Bet Waiwars peedereja pee teem flaweneem Maleenas sehneem, kuri pawasaros nahk us Rigu „ahscha ragu wizinat“. Winsch bij eefahzis kâ weentahrschs mahldera puika un atradis krahfâs sawu pasauli. Winsch atstahja daudj spehka, kamehr weens pats bes lihdsekleem, bes draudsigas rokas tika laukâ no nesapraschanas un tumas. Tas bija gahjeens pa Welna purwu no zina us zini, kamehr winsch isbrida malâ, fur balts leelzelsch aiflofas gar noleekto „Welna preedi“. (Schi weeta no behrnibas tam bij palikuši atminâ, sem tās preedes winsch bij sahzis tahlumâ statitees.) Mahkfla winam bij weenigais mehrkis, weenigâ wajadsiba. Wisas

zitas wajadsības viņam bij lihds beidsamam jaeerobescho. Tā Waiwars bij isaudsīs tikai dwehsele. Ahreji winsch bij tas pats weenfahrschais bailigais lauku sehns, kursch reis sehdeja sem „Welna preedes“, kuras tumšos sarepejuschos šarus welns isgulejis, un štatijās kur gar šalo plavas wihli, gar egļu malu leelzetsch aislotas un pasuhd šudrabainās ausās.

Sawās isstahdēs Waiwars rihkojās tā issalzis behrns, kursch aplausch šawu roschu fruhmu un atdod seedu un pumpuru pilnus šarus par gabalinu rupjas maises.

* * *

Ir ap to laiku, kad aisslehgo wafarnizās, no werandam nowahz galdus un muhsu leelafā deenas awisē parahdas aisrahdijs, tā Wehrmana parkā teef atwehrtš seemas dahrsš, un pagrabs un tehšis sagaida weesus „pilnā gatawibā“. Kad parks paleef tufschs un šoku galotnes aishhgo miglā, man tihšas išeet zaur apklususchām alejam un šfirdet, tā wehjsch špehlejas ar pehdejām rudena lapām. Weena wafara ir atkal galā un mana dšihwes mihkla gandrīš usmineta. Ir atraisīts weens mesglis wairaf, un zif tur wehl paleef, to es tāpat jau šinu. Kad fungi šiltos rudena mehtelos eet šatiftees seemas dahrsā pee glahšes punšča, es eegreeschos „Nopuhtu alejā“ un redšu, ka tur wehl nefas naw daritš preeksch šesonas mainas. Pee šareem miglā, tā wehja ašnesams, wehl šarajas bahls šakums un man pee šahjam nokriht šahda reta lapa. Uš pirmā šola, kas man zefā gadas, šehd paweza eelas meita

plahnos rosà lindrakos, sem kureem, kahjas zeeschi
 faspeedusi, slehpi nowalkatas dseltenas wasaras
 turpites. Wina apmetusi ap galwu peletu zauru-
 mainu schalli, zaur kuru speeschas laukà leeli rudi
 matu gredseni. Wina speesch pee kruhtim sawihstitu
 schalles galu un skatas stihweem, netihru puhderi no-
 tepejuscheem platstineem, pee kureem lihþ migla.
 Sew lihdsàs ta nolikusi wehl gluschi jaunu far-
 kanu faules fargu. Wifs us winas tif wezs un
 irstofchs. Winai gribas, lai tai klastu buhtu wis-
 mas weena leeta, kas waretu to aissargat pret labi
 gehrbto pilsonu baru. Un zif sawadi! Schi no-
 wihtuse seeweete tà sehdedama man isleekas tà
 jauna meitene, kura sagaida sawu mihlako atbrauzam.
 Wina stahw us kugischa peestahtnes dehleem un
 skatas uhdeni, kur wilnos mihksti sagrumboti atspihd
 winas kuplee rosà lindraki un farkanais faules fargs.
 „Nopuhthu alejà“ wehl ir wasara. Se wehl tiz
 faulei.

Un tad es eeraugu sawu draugu Waiwaru. Uri
 winsch sehd tàpat tà wasarà peletos lihds kalam
 aispogotos swahrkos, usmauzis us azim platu melnu
 platmali, tà wairidamees no faules. Winsch sikhsti
 turas pee wiseem wasaras eeradumeem un sehd te
 tàpat tà wasarà. Titai wina seja leekas pelekata
 un es gandrihs winu newaru atschkirt no miglas.
 Winsch skatas kaut kur sawàm bahli silàm azim,
 kuràs wairs neatspihd aptahrtejee preekschmeti, jo
 schi aptahrtne winam jau sen pasihstama. Winsch
 cerauga mani titai tad, tad es nosehstos winam

lihdsās un preezigi sneeds man rofu. Tad winsch grabbj tabatā un bahli dselteneem, tabaku aplipuscheem pirksteem sahł wihsitit sew zigarinu. Rā leekās, es netrauzeju wina domu gaitās. Wina bahrdā kēras mihłsti fili duhmu gredseni un wina azis top sposchatās.

Allejas galā parahdas kahds kungs, labi kopteem farkaneem waigeem, zilindri galwā. Schis kungs droschi ween peeder pee labakās sabeedribās. Winsch nahł, paschapfinigi schuhpodamees us solidam guhscham un wina seja isteiz paschpeetizibu un meeru. Garam ejot winsch pawirschi pasłatas Waiwara sejā un aiseet, iszehlis galwu, ar pirksteem us mugurās spehledams. Waiwarās sakustās, it tā kaut to sagaiditu un wina seja top drusku bahłata.

„Nesweizinaja,“ winsch apjuzis pagreeschas pret mani un mehgina smaidit, mute atverās, bet seja isłłtatas sahłpiga un sastingusi tā tragiska masłta.

„Jozigi. Es jau gribeju zeltees un sweizinat, bet winsch pagahja garam.“

„Waj tu scho kungu pasihłsti?“

„Ja. Tas ir dakteris Rosche. Man pee wina ir diwas bildes us ismasłu. Winsch tur sewi par leelu mezenatu.“

„An winsch tewis nesweizina. Warbuht tās bildes ar winsch ir nolizis peeleełamā łambari, ja winsch no tewis łaunas.“

„Brahlit,“ Waiwarās smeedamees saspeeda manu rofu, „kas tew nahł prałtā? Tas bildes winam sahłē, milsu seltitos rahmjos. Es domaju, winsch

par teem buhš wairaf samaksajis nekà man par bildem. Winsch ar tàm leelas. Tagad tatschu ir modē, mahkslu pabalstit."

"Sawadi . . ." Waiwars turpinaja. "Es nesinu, tà tas pee tahdeem daktereem ir. Ja man kahds pasihstams sehdu of sola un wehl kopà ar otru un es eju wineem garam, tad es negaidu, ka winsch lehks kahjās un mani šweizinās. Man leekas, ka tas ir wispahrigs peeklahjibas litums."

"Waj tu tà domà?"

"Nu, te tatschu naw Alšija!"

"Neka, draugs. Preekšč mums te weenmehr wehl Alšija. Tahds datters loti labi šin peeklahjibas todekšu. Bet tas der tikai preekšč teem, kam ir nami, nauda, diplomi. Es pasihstu kahdu loti liberalu latweeschu adwokatu, ar kuru es esmu septinas reises eepasihstinats. Bet tas mums nepalihds. Pee katras šatishchanās mehs isleekamees, it tà pirmo reis weens otru redsetu — es, šemneeka dehlš, neeschu winam usbahštees ar sawu pasihšchanos un winsch man weentahrschi eet garam. Es tizu, ka winsch, garam eedams, gaida, lai es of pirkstu galeem pazehlees winu šweizinatu. Un, kad tas nenoteek, mehs arweenu eepasihštamees par jaunu, kad wajadšiba muhs šawed kopà. Meks runajam tik daudš, zik mums nepeezeeschami wajadšigs. Un, kad mehs šateekamees of eelas, mehs atkal weens otra nepasihštam."

"Un tas bij liberals?" Waiwars nāwi jautaja.

"Es wairs neschkiru latweeschu adwokatus un dak-

terus liberatos un neliberatos. Weena malka. Deem wiseem ir weena skola. Deem wiseem leetas, ka wini ir nekustinamas autoritates. Wini dsimuschi tikai preefsch tam, lai tautu waditu, kaut ar sen pasaudejuschis latru sakaru ar tautas garigeem spehseem. Tu prasi, kur ir kahds upurs, kur ir kahds darbs, ko winsch nesis tautas labâ? Upurs ir jautas, ka winsch sauzas par latweeti un ka winsch liberals. Upurs tapehz, ka tautas nodewiba palikusi pee wineem jau par eeradumu. No ka prasa upurus, tas esi tu, nabaga derwischs" . . .

„Ne, tew schodeen ir tihra austrumneeku fantasija,“ Waiwars smaidija, atdabujis senako meeru. „Tu jau salihdsini mani ar derwischu.“

„Un, kas tu esi wairak, ka derwischs. Wineem peeder schis mahjas, schis eelas, schi dsihwe. Tu esi muhschigs nabags, muhschigi ahrpus dsihwes, sawa tufnesi. Un pats tu mekle tufschumu, lai waretu to peepildit ar sewi, ar saweem sapneem. Tu sehdi „Nopuhtu aleja“ us weena sola ar eelas meitam un bastahjeem un gribi, lai schis kungs, kam peeder dsihwe, tewi sweizina. Tu esi derwischs, derwischs, mans draugs. Nemeens tewis neredses, kad tu te sehdi pelets ka seme. Bet tad nahks leela upura deena. Pa eelam pluhdis swinigi lauschu bari. Un laime saguris ar schkehpu fruchtis tu atslighsi pee baltas deewa nama seenas. Un tauta aisgrahbta apstahsees un skatisees, ka us tawam fruchtim, ka brihnischkiga rose usplaukst taws upurs, un godbijigi skuhpstis tawas drahnas. Un

mahtes pazels behrnuš uf rokam un rahdis uf tewi:
 „Luhf derwischs, zif swehts un nelaimigs. Bet tu
 aifwehriš azis, tif dširdeſi, tã ſaldãš moſãš aſino
 tawa ſirds . . .“

Waiwarš paſſatijãš, paſmaidija un fluſi nopuhtãš.
 „War gan buht tã tã ir,“ wiſch wiltdamš teiza.

* * *

Mehš wehl ilgi flejojãm kopã pa celam. Wai-
 warš iſſſatijãš druhmš un noguriš. Warbuht tur
 bij wainigs manš ſalihdſinajumš. Warbuht wiſch
 no dſihweš gaidija wairaf, un nu eš biju padarijiš
 to wehl failafu.

• Sahſa liht leetus un mehš eegreesameeš paſih-
 ſtamã latweeſchu inteligenzeš weeſnizã. Mušs ap-
 nehma troſſniš, ſaſarkuſchãš ſejaš, aluš, tabakaš,
 zeptu tauſu un ſihpolu ſmaka. Mehš liſãm atneſt
 alu.

Mumš pretim noſehdãš ſahdš akteeriš, leelu
 bahlu un iſpuhſtu ſeju tã puhſli, ſarkanãm leſanãm
 luhpam.

„Al', al'!“ wiſch ſauza un dſehra glahſi pehz
 glahſeš, plaſchi eephehſtãm azim, tã gribedamš ſaut
 to noſlahpet.

„Eš dſeru tauſu aluš, ſlahpeš dſehſtaš

Nu guldina man dwehſ'li laimeš roſãš,“
 eš deſſameju Poruka rindaš, pameſdamš Waiwa-
 ram ar azim.

Waiwarš nemeerigi groſijãš uf ſawa trehſla, tã
 neſinadamš tur liſteeš.

„Alt, ja tās buhtu šlahpes, tās wairš ir tīkai nogurums. Zilvēks ir noguris un winam negribas neka wairak, kà tīkai peesuhktees un aismigt. Reif ari winsch ir jutis šlahpes. Šlahpes, kas pahrnem un šabersch tewi kà pahrkaltuschu steebru. Tu wairš newari nostahwet uš kahjam un tew leekas, ka tu šakritiši pelnoš. Wisa tawa nabaga buhtne dreb un isgaiš, un tad tew gribas, ka tew apaugtu tahda leela smaga meesa, kà ta, kas tur kulajas un tew gribas peeplakt dšili, dšili pee femes. Es domaju, winsch agrak buhs bijis tahds pat kà mehš . . . Ēšim, es newaru redset tahda noguruma.“

Mehš isgahjam ahrâ. Mums gribejās tikt ahtrak prom. Es pašauzu fuhrmani, kursch ahtri apgreesa firgu. Waiwarš atlaidās ratos, nonehma zepuri un dwašchoja ar waleju seju. Bij nakts jau. Leetus bij pahrgahjis. Pahr mums pahrlaidās balti šwaigšchau joni.

„Atklauj man issteept kahjas,“ Waiwarš teiza, wehl dšilak atlaisdamees ar seju pret dsestrâm nakts debesim, šalizis kahjas uš ratu preekšchejâ sola. „Kahda šwabadiba!“ Waiwarš runaja, raudšidamees debesīs. „Tagad man neka wairš newajag.“

IV

Namiasch sem wihtoleem

Wezà Baufkas leelzela malâ, fur trihš reišes
 deenâ dseed swani un sala noputejuse dilischona
 fulba, smagi lihgodamâs smilti, kuhpedama pa-
 fuhd salos tihrumos, stahw farkans keegelu naminsch.
 Nomelnejuschais dakstinu junts ar jauneem fahr-
 teem eelahpeem, nesneedsas pahri ahbelu galotnem.
 Pee wahrteem stahw diwi wezi wihtoli, nolaiduschi
 farus kâ palkas sudraba straumes lihds pat pelekâm
 leelzela smiltim. See lihft kâ diwas klufas krahzes,
 kuras rahmâ laikâ top gluschi mehmas un winos
 schuhpojas skumjas. Alri jedenu sehta ir gandrihs
 sudrabaina ais wezuma un tai pahri raugas bahlas
 faules pukes. Winiu selts ir weegli aismiglots tâpat
 kâ fokû lapas no zela putekkeem. Gegrinusi ahbelu
 faros, kâ kâ redsamas tikai logu augschejâs ruhtis,
 mahjina wehda weenfahrschibu, pasemibu un meeru.

Ea naw ta pate mahjina, kas us wistas kahjas
 greeschas un fur dsihwo raganas un fumpurni, —
 schi mahjina peeder muhrneekam Duhminam, kursch
 islabo krahfnis un taifa cerus un pawardus. In
 tomehr — mahjina greeschas lihds ar salo Kursemes
 lauku gar tahles filo gredsenu. Kad juhs gaischâ
 deenâ stahwat Kursemes klajumâ, juns leekas,
 ka salais lauks greeschas weeglâ faules mirdsumâ ...

* * *

Alr foka tupelem basâs kahjâs, issutuschu behrsâ
 flotu padusê, usmauzis zepuri pret wehju, Duhminsch

rudena wakarâ nahť no pirts̃ taiſni pah̃r rugainem uſ mahju. Laukš ir wiſu atdewiſ — kâ eſerš lih-
 dſenš un tumſchš, ej, uſ kuru puſi gribi. Reti kur
 wehl guť daſchāſ ſakrituſchāſ auſu gubaš. Naktš
 un wehjiſch deſo pah̃r ſaplaſuſcheem laukeem, no-
 ſaltuſchāſ ſahleš bailigi tſchaukſt, wiſš laukš pilnš
 aiſturetu auſtuma drebuſu. Upſe zelmalâ deſo, kâ
 tumſcha putna ſpalwa, to wehjiſch pazehliš gaiſâ.
 Bet Duhmina ſirdš ir meeriga. Wiſch neſ pa-
 duſê melnu kuhleja kreſlu ar rudena tumſu, bet
 wiſch to nolikš aiſ ſawas mahjaš fleegſchna ſahdâ
 wezâ lahde, kur ruhš daudſ wezu un tumſchu leetu.
 Sawuſ maſoſ lauſuſ wiſch ir apkuhliš, grauduſ
 ſabehriš maiſoſ un kuhſtināſ ſeenāſ lihdiſ pat juntam
 noſrahwiſ ſahrteem preeſchu ſareem — ari ſiltuma
 winam netruhkſt. Un paduſê ſmarſcho ſutinataš
 behrſa lapāſ — ſchiš weeglaiš behrſa garš winam
 ir galwâ, ažiš un wiſâ meeſâ. Wiſch ir apwilziš
 baltu kreſlu un ſahjaš patihkami ſalſt koka tupeleš.
 Schāſ juhtaš wiſch iſbauda gandrihſ ſatru ſeſt-
 deenāſ wakarū, pah̃rnahtdamš no pirts̃, bet ſcho-
 wakar winu wehl pawada ſahda klufa ſilta nojauta,
 it kâ winam preekſchâ buhtu ſaš gaidamš, waj ſa-
 teekamš. Bet ſad wiſch ſkataš tumſâ, tad ar
 wehju nepazelaš neweena dſihwa ſeja, kâ jaunibâ,
 ſad wiſch wakarâ gar upeš malu nahza uſ mahju
 un baltāſ miglaš ſeewaš, ſahrfluš noleekdamāſ, no
 upeš ſneedſa winam preti ſawas mihtſtāſ baltāſ
 roſaš. Wiſch bij jau par wezu, lai winam rah-
 ditōſ jaunaš ſejaš. Wezumâ wairš draugu neee-

manto. Zeb winam wadjadseja fluht wehl wezakam un gluschi baltam, lai eemantotu par draugu fahdu masu baltgalwiti; jo behrniba un wezumš tif maigi leezas weens otram preti, fà diwi gredsena gali, furi teežas šaweenotees. Bet preeksch tam wehl Duhminsch nebij deesgan balts un ari dšihwoja pahraf weentuli. Wišs, kas winam bij bijis dahrgs, bij paglabats schai wehsa rudena semê. In tadehl schi nakts islikas tif smaga un wehrtiga. Se wisapfahrt bij leelas un bagatas mahjas, fur waj it pahrswehtdeenas šwehtija dšinumdeenas un wina mahja bij tif neeziga, fà salas wahrnas ligšda wihtola stumbenâ un šawas dšinumdeenas winsch nefinaja pats. Ras gan wina waretu gaidit? In tomehr schi nojauta neišsuda, bet auga. Tad, isnahzis us leelzela, winsch atzerejas, fà dilischona konduktors, schihds Dahwidš, atwedis winam schowakar no pilsehtas grahmatas. Winsch nostahjas sem wihtoleem un gaidija . . . lihds kaut fur tahl eedseedajās swans un apklus, fà bedrê eekrišdams, un affal zaur wehju eekleedsas baigi un šfali, fà behrns, šfreedams zaur tumfu. Wareja jau dširdet širgu aiskusufcho schnahfchanu un us zela smagi apstahjas tumfcha dilischona kulba. Kulbas loga pašibeja un nodšisa uguntina.

„Ehj, Dahwid!“ — „Ei, ei!“ wini šafleedsas un šalihzis stahws no bukas (winsch bij šatinees širga defi) pašneedša gaiditajam grahmatu pašinu. Tad tšhetri širgi, furi tumfa isštatijas fà peles, išteepas, un šareete smagi lihgodamās šafustejas un šapluhda ar tumfu un širgi nosuda nakti gluschi fà peles alâ.

*

*

*

Cegahjiſ preeſſchnamâ, ſlaudſedamſ ar ſoka tupelem uſ iſbrufuſchâ keegelu ſula, Duhminiſch ſameſſeleja uſ apgahſta kubula dibena ſwezeſ galu un to aiſdedſinajiſ, apeedamſ ſpaini, ſurâ ſâ ſirga aſſ nowiſeja tumſchſ uhdenſ, wiſch pa ſemâm, noſwehpuſchâm durwtinam eegahja ſawadâ telpâ beſ greeſteem, ſura iſſſtatijâſ ſâ flehtina un ſâ ſehkiſ un wehl ſaſ ſitiſ, ſo pirmâ brihdi newareja noſazit. Leelſeſa puſê biſ diwaſ ſmagâſ uſ abâm puſem weramaſ durwiſ ar iſſſlabejuſchu dſelſſ bultu, pahri preti aiſ maiſeem un lahdem noſwehpuſchâ muhrâ tumſchſ rowiſ ar ſatlu ſahſi uſ dſeeſtoſchâm oglem...

Œpehiſ wehja gruhdeenſ atſit durwiſ un uſ jumta ſabruht ſmagi leetuſ pileeni — tee ir rudena leetuſ pileeni, peletſi ſemneeki, trahna ſaſmehretos ſahbaſos, ſuri ber ſruſaſ maiſuſ leelâ dabâſ apſirtni. Duhminiſch peeeet un aiſbultê durwiſ.

*

*

*

Alſ ſalihtuſchâ miltu maiſa deg ſweze nomelnejuſchâ ſoka lutturi. Pa ſakteem gut tumſchaſ lahdeſ ar dſelſi apſalteem ſtuhreem un Kriſtuſ wezumu. Pee ſeenam atſpeeduſcheeſ, ſâ no ſemeſ iſrakti turaſ wezi ſſapji, noſrituſchâm ſimſem.

Duhminiſch ſehd, nolaidiſ grahmatu flehpi. Alſ, ſchee ſſapji ir pilni tumſchâm atminam. Wiſch noleez galwu uſ ſaſaſ puhra lahdeſ, ſurâ wiſch tagad glabâ putraimus un ſchahwetu galu, un wina plaſſtini top walgi no aſaram. Neſſſkatoteeſ uſ leetuſ grabeſchanu, wiſch dſird, ſa pa ſakteem ſluſi, ſluſi

tschalo un runà. Schais lahdēs dšihwo ruhki. Schowatar wini ir kahjās. Wini dser wehsu alu, ehd ſpeki un ſarunajas par pagahjibu. Par pagahjibu...

Duhminsch pazel galwu. Winam preeſchâ ſtahw tufſchs pulſſtena ſtapis beſ ruhts — kà zilweks beſ ſeja. Leekas, ka top par daudſ tumschs. Winsch peezełas, eeeet rowi un uſmet ſauju ſauſu ſkuju uſ oglem.

* * *

Rowi deg augſta ſarkana ugunš. Balts kaſitš, eerahwiš wehderu, loſ peenu no taſiteš Duhminam pee kahjam. Duhminsch ſkatas, kà ſchaudās wina maigà ſahrtà mehlite un winam teef ſiltat. Ruhku ſarunas lahdēs top klusakas un meerigat winsch war nodotees atminam. Winsch ſkatas pulſſtena kaſtes klusâ, pelekâ dobumâ . . . ſchai dobumâ aiſ ſala ſtikla bij reiſ dšihws pulſſtenš, trim ſahrtàm roſitem uſ „zihpableka“. Iln ſchai flehtinâ ſtaneja kaleja ahmurš. Sur rowi, bij ehſe. Durwiš uſ leelzeli bij walâ un pa winam raudſijās eekſchâ ſirga galwa. Jo toreis te bija ſmehde, un tapehž ſchi telpa tagad iſſkatās tiſ ſawada.

Kad kalejs Warkališ apprezeja Duhmina mahſu, winsch nahza teem lihds — winsch muhredams bij eekrahjis druſku naudas un palihdſeja wineem uſzelt ſcho naminu. Wina mahſa nebija wairš ne jauna, ne ſkaiſta: lehna, ſmagneja, platu ſeju, un laudiš runaja, ka Warkališ eſot naudas deht Madi prezejis (wina bij nopirkuſi tam kaleja leetas). Warkališ newareja panest ſcho walodu. Paſcha apſina winu noſpeeda. Semà

smehtdite gulās winam uš plezeem un ahmurš ar-
 ween smagaf dahrdeja uš laktas. Rahdā wakarā
 winsch seewai teiza, ka newarot wairš dšihwot; tas
 wišs te esot winas, winsch gribot ari patš kas buht.
 Winsch braufschot uš Ameriku, tur warot šapelnit daudš
 naudas, redsešchot, šchis nopirschot te kaut kura šaim-
 neeka mahjas. Seewa winu atlaida mihledama — winu
 lihds nospeeda kaleja lahstš. Un pirmo reis tai
 wakarā Warkališ winu firsnigi nobutšchoja. Winsch
 pahrdewa kaleja leetas un aisbrauza uš Ameriku,
 atstahdams seewu ar pušgada wezu sehnu uš rotam.
 Pehž kahda laika wina šanehma no Warkala weh-
 stuli un fotografiju. Winsch bij nofotografesees
 amerikanu matroschu uniformā ar ihšu sobenu pee
 šahneem un rakstija, ka esot eestahjees uš kahda Ame-
 rikas kara fuga par kaleju, labi pelnot un drihš
 warešchot šuhtit šchai un Zehšapinam naudu, lai
 brauzot uš Ameriku. Wehl winsch atrakstija pahra
 wehstules un tad wairš nepeenahza netahdu sinu.
 Iszehlās španeeschu-amerikanu karšch, daschi fugi
 gahja bojā. Kuršch bij tas fugis, uš kura kalpoja
 Warkals — ta neweens nesinaja. Pagahja gadi.
 Pagastš issludinaja Warkali par „bes wehstš pasu-
 dušchu“, bet wina seewa wehl katru wakaru stah-
 weja pee wahrteem un gaidija. Itkatris wehjšch
 winai atnesa šiltu elpu no wina. Winas istabinā
 bij ispuhstas wišas seenas un tur nebij meera ne-
 weenā špraugā. Wiši pasaules tahlumi nahza
 tur eekščā. Wina palikusi flusa un nemeeriga tā
 wehšma, kura nekur newar noturetees. Wisleelakā

darbâ wina weenmehtr atrada brihdi, pastahwetees pee wahrteem. Nakti wina zehlâs no gultas augschâ un gahja ahrâ flauſitees, waj tahds nenahk. Un ja us zela atskaneja wehla gahjeja ſofi, ar tahdâm bailem ta winus gaidija, un pat wehja isgahstais wihtols dahrſa malâ klusi tſchihkſteja ais ſahpem, kad wini aisgahja garam. Schis gaidas winu bei-dſot tâ nomozija, ka wina wehlejâs, kaut labaf te garam eetu juhraſ wilni un kaut neweens, neweens wairſ te neſtaigatu. Iſſatrâ gahjeja ehna, kuru wina no tahleenes eeraudſija, ta redſeja ſawu wihrû. Un kad Duhminſch reiſ no kalenderes laſija preeſchâ teifu par weentuli, kuru wilni no bojâ gahjuſcha fuga iſmetuſchi us tahdas ſalaſ, kur dſihwo-juſchas tikaſ ſilâs juhraſ gaigalaſ, wina ſazija: „Kaut Deewſ muhſ noweſtu us tahdas ſalaſ. Ugrak eſ behdajos, ka eſ Zehkaba wairſ neredſeſchu, tagad man bail, ka winſch tikaſ nepahrnahktu. Nu man gribaſ tikaſ meera . . . meera . . .“

Bet nahza laiſs, kad winai wairſ nebij par welſti jaſtahw pee warteem. Zehkapiſch bij iſaudſis par ſkaiſtu ſehnu ar walgâm bruhnâm azim, gluſchi tâ talejam, kuraſ jaſkatas leesmâs. Winſch gahja Zeligawâ realſkolâ un pa ſwehtkeem brauza mahjâ pee mahteſ.

* * *

Behrnibâ Duhminſch bij apmetlejis ſeno kiſſpehles ſkolu un tſchakli mahziiees. Wehl tagad winſch glabaja tahdâ no teem wezeem ſkapjeem nodſelte-juſchas ſkolas burtnizaſ ar domu rakſteem: „So-

frates" un „Deerbijaschanas augli". Bet winu agri nodewa amatâ mahzitees un winsch nekur tah-lak netika. No ta laika bij Duhminam palikuse tahda sajuhtha, ka winam jaeet un jaeet ween gar kalna malu un ka winsch nekad kalnâ netiks. Bet tur augschâ ir esers ar septinâm salam — ar septinâm salam salam, kaut te naw ne kalnu, ne eseru. Kad Zehkapinsch bij masz, winsch labpraht sew zehla puitu us galwas un rahdija winam Kursemes klajumu un klau-sijâs wina gamilejoschos kleadseenos: „Tas buhs wanags!" Un teescham, schee kleadseeni išklausijâs pehz putna, jo puika wehl neprata runat. Bet Duhminsch klusam trahja rubli pee rubla un domaja: „Pats es nekur netiku. Lai wismas weens no mums war augstat pazeltees." Schi wehleschanas sahla pee-pilditees: Zehkabs bij jau realstolas pehdejâ klafê . . .

Duhminsch dsihwoja weenigi preeksch Zehkaba. Winsch bij eerihkojis winam mahjas otrâ galâ istabinu ar salam tapetem un wezu ahdas diwanu. Pa wasaram pee Zehkaba arweenu zeemojâs tahds skolneeks waj students un Duhminam nebij leelaka preeka, kâ eeeet un noklausitees winu sarunâs. Swehtdeenâs rihtâ, gludi nokfurwis sawu schaurow fauso seju, apwilzîs peletos swahrkus, kuri wehl arweenu padufes schnaudsa, tapehz, ka winsch uswilka tos tikai swehtdeenâs — Duhminsch eegahja un klusi nofehds pee malinas. Winsch nekahdi ne-iskrahdija sawas audschu tehwa teesibas. Pee Zehkaba winam gribejâs buht tikai weesim, kaut gan

winsch tam bij neissakami tuws. Zehkabs dauds
lasija un dalijās ar winu wisās šawās domās. Tā
nemanot wini bij garīgi saauguschi un mainijuschees
lomās. Ugraf Duhminschi bij zehlis sew puiķu us
galwas un rahdijis winam pašauli, tagad winsch
patš garīgi sehdeja Zehkabam us galwas un turejās
tur tik drošchi, ar ihstu behrna pašawibu. Ko Zeh-
kabs teiza, tas winam bij šwehts. Zehkabs prata
tā runat, ka winam daschreis bij tā putnam, kusch
išlaidees no mescheem un eeraudsijs šawā preekschā
klajumu. Wezeem laudin, kuruš dšihwe deenu no
deenas speesch eekschā šawā schaurā un šihstā
tšchaulā, usnahť tahda šawada ilgoshanās pehz
jauna schuhputa. Ar wineem ir tā ar tokeem, kuri
pamanijuschi šiltas rudena deenas no jauna taisās
seedet. Bet . . . pašnas negaida. Nemeerigā
1905. gada rudenī nesin no kureenes un tā bij iš-
platijusees pagastā wehsts, ka Warkala Zehkabs
esot Zelgawā demonstrazijā noschauts un šwehtdeen
winu glabaschot draudses kapsehtā.

Lautgales draudsē bij diwas kapsehtas: wezā un
jaunā, starp basnizu un draudses skolu tahdu wersti
weena no otras. Wisu deenu tā ahrprahtigi wini
staigaja pa zelu no weenas kapsehtas us otru ne-
sinadami, kurā Zehkabu glabās. Mahtei bij rokā
masš deewkozina šars, kuru wina ar wisu ismisumu
nēsa ruhpiģi eetihťu baltā nehšdodšinā, lai noliktu
us dehla kapa. Wehlu wakarā tahds lihdszeetigš
zilweks winus aishwadija mahjā un dabuja wineem
cestahstit, ka schodeen neweens naw rakts — tad jau

buhthu ſwanits. Sina par Jehkaba noſchauſchanu bija tikai bauma, kahdas tolait lihdsigi drudsim ſtaigaja apfahrt, no katras parahdibas iſtaiſdamas murgu: dſihwe bij tà iſſwahrſtita, ka wiſs lihdsinajàs murgeem. Tai deenâ Jehkaba neapraka — tolait jau laudiſ ſaſtahtija wiſadaſ ahrprahtigas leetas, ſtahtija pat, ka „tur“ eſot tahda maſchina: celaiſchot dſihwu zilweku, ſamaſot un iſſkalojot upê, neweens neſinot, kur zilweks paleektot. Jehkabs bij tikai apzeetinats. Bet winu iſſuhtija, un winſch atrada ſawu kapſehtu kahdâ tahlâ Sibirijas kaktâ. Iſmozits pa etapeem, winſch nomira zelâ un deewtozina ſarſ klufi ſakalta dſeesmu grahmatâ, mahte nedabuja wairſ nolikt wina uſ dehla kapa. Kahdu puſgadu wina wehl turejàs, ka leesma pee iſdeguſhas daktſ, tad ari nomira.

*

*

*

No dſihwes Duhminam palika pahri tikai Jehkaba grahmatas. Winſch nodewàs tam ka agrak Jehkaban. Wiſu naudu winſch atdewa par grahmatam. Jauna apgehrba winſch wairſ neegahdaja. Apawam winſch pats pagatawoja koka tupeleſ beesâm baltâm behrſa ſolem. Râ ganinam tautas dſeesinâ winam bij — titko ne ſkuju ſwahrki un behrſa tahſchu zepurite. Winu tureja par ſawadneeku, bet winſch pats tà gribeja. Schee eelahpi winu ſchkihra no laudim, kur winam neka wairſ nebij ko meklet. Sawus laudiſ winſch bij ſewi noglabajis. Un winam bij wiſa gana. Tif grahmatu nepeetika. Par to zitu winſch teiza, ka ſcha muſſcham jau peetik-

schot: tif labi winsch pahrredseja sawu dšihwi, kà
plahwejs, wafarâ no darba nahfot, nofoto lauflu.

* *

Ruhtu farunas lahdēs ir apklususchas. Un ari
ogles, sakrisdamas pelnos wairs tikai wahji tšchufst.
Duhminsč panem swezi un, nometis tupeles, flusi
ustahpj pa peesleenamam trepitem us istabas aug-
schas un noleezees eeeet semâ, schaurâ un garâ
istabinâ, kuras galâ pret swezes leesmu tunischi
eefalgojas diwas ruhtis. Gar seenam gul tās
pachas wezās lahdēs, apkrautas grahmatam un
awisem. Us nodseltejuscham awischi laudsem gul
grahmatas bruhnos wahkos — Duhminsč patš tās
seen. Us weenas no lahdem winsch gul, tur mai-
finsch, sega. Pee loga masš galdinisch, tur wahzele
ar dahrja sehklam, kuras winsch islasa pahrdoschanai.
Pee seenas patahrtas sirga sakas, kuras winsch pa
wafareem islabo.

De Duhminsč pawada garas rudena naktis pee
grahmatam. Dschreis winsch aisdedsina swezi, tad
logs wehl ir sils no deenas gaismas un pamostas,
tad eefschâ nahf jau fili rihti. Un tad winam us-
mahzas brihnischfiga sajuhtha, winam top gandrihs
bail, winam leekas, ka tas bijis tur, tur laits stahw
us weetas, jo tikai isdeguse sweze rahda, ka nakts
ir pagahjuse. Bet winsch patš beidsot meklē schas
bailes, un tās pahreet flusâ, dšilâ laimes sajuhthâ. Jo
Duhminsč naw nekahds grahmatu tabrys, kas
urbjas nodseltejuschās lapās, mekledams gudribas.
Grahmatâ winsch meklē tikai to, kas winu atraisa,

pazet un schuhpo. Wina weentulais gars te mekle sew schuhpuli. In tad winsch atschfir grahmatu, winsch dsird attal sawu mahiti, kura seemas trehflâ, ratinam ruhrot sauз preekschâ swehtos wahrduš. Grahmata winam ir firma aufle, kura noleefusees pahr behrnu, dseed dseesmu par zilwezes listeneem. Wina dseed, ka ais tumscheem bailu fileem mirds saki lauti, fureem newar faredset gala . . .

Duhminsch bij usstahdijis sew mehrkus, kas winam likas leelaki un labaki, nekâ winsch patš: pa preekschu mahsas laime, tad Zehkabs. Nu winsch bij palizis tikai patš sew. Wisš, us to winsch bij dibinajis sawu dsihwi, winam bij atnemts. Winam bij palikuschi pahri tikai sapni. In warbuht tadeht winam reisem usnahza tahda sawada weegluma sajuhta, tad nosehdejis zauru nakti pee grahmatas winsch pazehla noreibuschâs azis rihta silajâ logâ . . . Dâ paeet ari schi nakts. In skatotees pahr slapjeem melneem ahbeku sareem, pee fureem karajas wehl retas dseltenas lapas pirmo sneega pehrflu dejâ, Duhminam leekas, ka mahjina sakustas sawos pamatos un greeschas . . . greeschas lihds ar peleko Rursemes laufu, kursch top arweenu gaischats un gaischats.

PG
9048
S5P38

Skalbe, Kār̄lis
Pazemigas dwehseles

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

